

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

1mò. Christi incarnandi Annunciatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

SACRÆ POESEOS

PARS PRIMA, IN QUA POEMATE ASCETICO REPRÆSENTATUR

1mò. Christi incarnandi Annuncia-
tio.	7mò. Ejus in Ægyptum abductio.
2dò. Ejusdem nondum nati in Beth-
lem profectio.	8vò. Christi & puerorum innocen-
tium persecutio.
3tio. Nativitas.	9nò. Hujus in terram Israël redu-
ctio, &
4tò. Circumcisio.	10mò. Ejusdem Hierosolymis in
Templo Salomonis reinventio.
5tò. Ejusdem à Regibus adoratio.	
6tò. In Templo Solymæo oblatio.	

POESEOS SACRÆ ET PARTIS PRIMÆ INDUCTIO PRIMA.

S. PAULUS AD ROMANOS, CAP. I.

Evangelium Dei, quod antè promiserat per Prophetas suos in scripturis sanctis de filio suo; qui factus est ei ex semine David secundum carnem; qui prædestinatus est filius Dei in virtute secundum spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum Jesu Christi Domini nostri.

S. PAULUS AD PHILIPPENSES, CAP. 2.

Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Jesu, qui cum in formâ Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo; sed semet ipsum exinanivit, formam servi accipiens in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo.

S. LUCAS, CAP. I.

Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui
A nomen

nomen erat Joseph de domo David, & nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam dixit: Ave gratiâ plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus &c. &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, ut humanum genus à lapsu protoparentum per Incarnationem suam erigeret, Beatissima Virgini Maria ab Archangelo Gabriele in Nazareth Galilee mirabiliter annuntiatur; & à Precursore suo S. Joanne Baptistâ, in utero effœta matris sue Elisabeth adhuc existens, exultando adoratur.

NB. Juxta Profodiam Reform. R. P. Riccioli Soc. Jes. nec non Smetii subinde.

Christi adûm pia turba veni! me Coelicus
urget

Inflammatque calor, tragico proponens
versu,

Quæ meus humanâ vestitus carne Redemptor
Egerit in Mundo: procul hinc estote profana,
Nolo coronari lauro, fictoque repleti
Nectare Pieridum; gentilia respuo, solus
Æstuat accenso regnatque in pectore Jesus!
Ordiam à primâ Mundi statione, feroque
Luciferi bello, rapido quod turbine totum (pura
(Prò superi! quis non paveat?) tremefecit Olym
Aspernatus enim Christi incunabula, stulto
Intumuit fastu, tentavit prælia, sedem
Ad latus æterni Patris fixurus; at eheu!
Ut lapsu rueret multò graviore, Rebellem
Hunc, cum complicibus, decumanâ clade, sacrorum
Spirituum Princeps Michaël pessumdedit anguem
Magnâ

Magna ruina fuit; Superûm pars tertia tetri
 Ad chaos infelix Erebi dejecta putatur.
 Assimiles numerum brumali tempore Cœlo
 Deciduis nivibus, quarum cita copia sylvas,
 Campos, & totum borealem contegit orbem.
 Hoc celebri bello supremi Numinis Aula
 Civibus orba suis, tantam reparare ruinam
 Exigit. Audivit Superûm pia vota benignum
 Numen, & ex limo terræ formavit Adamum, Gen. 2
 Utque daret soli consortia commoda vitæ,
 Ex ejus costâ formosam condidit Evam:
 Felix conjugium! cujus numerosa propago
 Sola instaurandis Cœli foret apta ruinis.
 Insuper aucturus neo-nuptis gaudia, Tempe
 Deliciosa nimis noviter construxit, eosque
 Præfecit dominos; unius ab arboris esu
 Abstinuisse manus, sub mortis lege jubendo.
 Invidet ambobus divinæ fortis honorem
 Lucifer; hinc Evam, quia non fidebat Adamo, Gen. 3
 Ut violet legem Domini, fallaciter orat,
 Hæc seducta virum (credo, nè sola subesset
 Imperio mortis) similem pellexit in ausum.
 O infelices! uno subvertitis ictu
 Et vos, & vestros (res deploranda!) nepotes.
 Aspicit hæc Dominus; justam commotus ad iram
 Ejicit ex horto miseros; Cherubimque, recisâ
 Spe reditûs, aditum stricto jubet ense tueri.
 Insequitur profugos peccati debita merces,
 Cum terrore dolor, morbus, mors, tanta malorum
 Copia, quam nullo poteris describere versu.
 Occluso Patribus Cœlo, Limbóque receptis,
 Vivitur atra quies. Solos Paradisus Enochum
 Eliámque, suâ nondum de carne solutos,

Excipit hospitio, Stygii versutia monstri
 Turbat inoffensis scelerum successibus Orbem.
 Siste poëma gradum, tacito pede tempora transi,
 Quæ Deus à macula primævi criminis, usque
 Ad Salvatoris, nostri quoque Vindicis, ortum
 Currere sustinuit. Certè ! locupletis Homeri
 Iliadem caneres, si, quæ tot sæcula largo
 Sunt complexa sinu, cuperes proponere. Rumpere
 Ergò moras, cunâsque Dei nascentis adorna.
 Magne puer propera ! propera clarissima magni
 Lux & imago Dei ! propera victoria Cœli !
 Vera Salus Mundi ! primæ reparatio vitæ !
 Tempus adest, quo diva Patrum præsagia tandem
 Convenit impleri. Video per inane deorsum
 Aligerum Seraphim * Gabrielem, jussa severi
 Propitiique Dei celeri deferre volatu
 Ad desponsatæ Josepho Virginis ædes.
 Exulta regio Galilææ ! Nazareth, olim
 Oppidulum finè laude, tuum mirare decorem
 Virginis alma domus, castum quoque plaude curam
 Angelus ingreditur, niveo speciosus amictu, (bile
 Os humerósque Deo similis; subitoque refulget
 Lumine tota domus; Phœbum non posse putabo
 Ex Pelago reducem, majori lumine Mundum
 Irradiare. Sacræ cœlestis Nuncius Aulæ
 Protinùs electam peramicâ voce salutans
 Dicit: Ave Virgo, Divino plena favore,
 Cœlorum Dominus tecum versatur; es inter
 Fœmineos benedicta choros. Stupet optima Virgo
 Insolito suspensa metu: quid verba salutis
 portendant, avidè timido petit ore doceri.
 Annuat Angelicus Princeps, suadétque timorem

Ponere

* *Corn. à Lap. Luc. 1, v. 19. & 26,*

Ponere, submisso recitans sermone Supremi
 Decreti seriem: gravidandum nunciat almæ
 Virginis esse finum, concepturumque Salutem
 Humani generis. Virgo, portenta referri,
 Conturbata putat, nullius conscia facti,
 Quod minimo possit nãvo temerare pudorem.
 Non opus est niveæ virtutis damna vereri,
 Respondet Gabriel, fas est ex Virgine nasci,
 Quem Pater æternus genuit, quem mittit ab alto,
 Vultque Redemptorem Mundi pereuntis haberi.
 Hinc te Spiritui Sancto commisit; & ille
 Fœcundare potest uterum sinè crimine Matris,
 Quam sibi præ multis elegit millibus. Ergò
 Excipe Virgo Deum: quod enim tua viscera nobis
 Sunt paritura, Dei dicetur Filius; ille,
 Te quia progenuit Regum profapia Judæ,
 Ingredietur ovans solium Davidis avitum,
 Imperiique thronus nullo ruiturus in ævo
 Stabit, & æternos populis concedet honores.
 Hujus decreti, Virgo castissima, signum
 Hoc appono Tibi: multis onerata diebus
 Elisabeth, parili Regum Tibi sanguine juncta,
 Hactenus improlis, Domini fœcunda favore
 Fert uterum; sextusque fluens à tempore mensis,
 Quo vetulo gremio concepit, publicat Orbi,
 Quæ placuere Deo, nullo sufflamine Mundi
 Posse retardari: Divina potentia finem (est.
 Nescit, & hinc quidquid superi voluere, peractum
 Audiit Angelicum Procerem tot mira locutum
 Regia Virgo, suum tribuens ad jussa Tonantis
 Consensum, celeri responso finit, & inquit:
 Ecce Dei famulam; fiant, quæcunque fidei
 Voce revelasti. Gabriel submissa puellæ

Dum verba exceperit, subito discedit; & alma
 Virgo parabat iter, Cognatæ mira relatum,
 Quæ sibi contigerant, montanæque transit. Ioseph
 Quem sibi custodem vitæ castique pudoris,
 Utpote parthenio præclarum munere, nuper
 Legerat, excelso dignatum jure mariti,
 Credo fuisse ducem fidum, sociumque viarum
 Montibus emensis Zachariæ tecta subintrant:

LUC. I. Elisabeth propero, spectatâ Virgine, gressu
 Fertur in occursum; cupidis complexibus amba
 Pectora jungunt, alternant oscula, plausu
 Tota domus resonat, Lætis anus optima verbis
 Ingeminat, se præ millenis millibus unam,
 Quod Domini Mater se visitet, esse beatam;
 Subque suo puerum semestrem corde senili
 Exultare refert. Pueru quis sanctior illo?
 Qui Dominum gremio clausum non-natus adora
 Non sic Thariades gaudebat, quando decoram
 Isaco sponsam de Nachoris urbe Rebeccam
 Pronubus adduxit famulus; seniorque Tobias
 Quando sibi salvum comite à Raphaële reductus
 Gentibus ex Medis, oculorum luce receptâ
 Conspexit natum. Zacharias plenus amore
 Obsequioque, suis cœnam mensamque parari
 Hospitibus satagit. Sed, dum promissa Supremi
 De sibi donando rugosâ ex conjugè nato,
 Verteret in dubium, privatus munere vocis,
 Ora quidem, sed muta gerit. Supplevit anili
 Officio conjux, quidquid grandævior annis
 Ille bonus mutusque senex pro divite voto
 Lætus anhelabat, tantis præstare propinquis
 Ut tamen Elisabeth, nondum satiata relatis,
 Nobile colloquium non interrumperet, orat,

Inv

Invitatque, focum non fastidire. Virago
 Obsequiosa piæ vetulæ sociatur ad ignem.
 Ordinât illa cibos, de Cœlo multa perorat
 Altera. Felices, qui serâ verba salutis
 Auribus excipiunt, & fido in pectore servant.
 Confectis dapibus, properant recreare maritos,
 Exorantque, velint inopem benedicere mensam.
 Accumbunt; inter comedendum plurima narrant
 De Ducis adventu promissi Patribus; augent
 Vota Patrum votis: juvat hîc tacuisse profana.
 Prandiolum finè labe! cui Deus ipse, Beata
 Virgo parens, Joseph, Zacharias, optima Mater
 Elisabeth, sanctusque Dei præcursor adesse
 Præsentes, nostrisque modum præscribere cœnis
 Dignantur. Dapibus sublatis, hospita Matrem
 Virgineam complexa rogat, promittat honorem
 Hunc præstare sibi, soboli, mutoque marito,
 Et remanere, Deo donec placuisset, in Orbem
 Ex utero vetulæque sinu producere partum.
 Indulget precibus repetitis Virgo benigna,
 Possibilémque suæ cognatæ spondet amorem
 Officiûmque, bonam vetulam complexa: suoque,
 Quæ circa proprios veniunt curanda penates,
 Committit Sponso. Teritur Divina loquendo
 Tota dies; donec, serò lucentibus astris,
 Ad medium Cœli veheret Latonia currum.
 Postera lux repetit sacra commercia linguæ,
 Sicque dies sectata diem, nil auribus infert,
 Nil patitur peragi, quam concernentia Divos.
 Hic sua solatrix hominum pepigisse refertur
 Cantica, quæ summis hodiedum ritibus alma
 Per vastos Mundi tractus Ecclesia cantat:
 Magnificat Dominum mea mens, & lætus in illo Luc. 1.

Spiritus exultat : quoniam respexit ab alto
 Ancillam minimam. Me dicent esse beatam
 Omnigenæ gentes : etenim mihi maxima fecit,
 Qui solus sanctus, cujusque potentia nullo
 Fine coarctatur : sua jussa timentibus omni
 Tempore prospexit, seros redimendo nepotes.
 In sua terribiles collegit brachia vires,
 Disperfitque sui de cordis mente superbos :
 Deposuit tumidos celsâ de sede potentes,
 Exaltando pios humiles. Implevit egenos
 Esuriam passos ; saturos dimisit inanes.
 Ecce recordatur Domini clementia fidæ
 Electæque domûs Abrahæ ; suscepit amatum
 Ex illâ puerum, sicut prædixerat illi
 Et Patribus nostris, valido per sæcula verbo.
 Interea lux illa venit, quæ sifteret Orbi
 Signiferum Domini, nativâ labe carentem.
 Quem Pater elinguis reparatâ voce Joannem
 Appellare jubet : nomen quod munera Cæli
 Significat, sanctæque refert prognostica vitæ &c.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS PRIMÆ,
 INDUCTIO SECUNDA.

MATTH. CAP. I.

Joseph autem vir ejus, cum esset justus, & nollet eam tra-
 ducere, voluit occultè dimittere eam. Hæc autem eo
 cogitante, ecce Angelus Domini apparuit in somnis ei, di-
 cens : Joseph fili David, noli timere accipere Mariam con-
 jugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto
 est. Pariet autem Filium, & vocabis nomen ejus Jesum ; ipse
 enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum, &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster JESUS Christus propter propositum
 Josephi, ex defectu informationis super Incarnationis myste-
 rio, à Virgine Maria discessum meditantis, negativè hye-
 mali